

Σκοπεύουμε να επιστρέψουμε τη μουσική και τη διασκέδαση εκεί που πραγματικά ανήκουν: **στο δρόμο, κόντρα στα μαγαζιά και τη κουλτούρα της κατανάλωσης**. Όσοι και όσες έχουν ανάλογες επιθυμίες και άποψη, όσοι και όσες ασχολούνται είτε με τη μουσική είτε με άλλους τρόπους δημιουργίας, όσοι και όσες έχουν ιδέες για το πώς η επανακατάκτηση των δρόμων θα δεθεί με την επανασυνειδητοποίηση της έκφρασης, ας επικοινωνήσουν μαζί μας, αρχικά μέσω της θυρίδας.

(Λογαριάζουμε πως θα ξεκινήσουμε μέσα στην άνοιξη)

Το αντιλεξικό της καθημερινής ζωής είναι πρωτοβουλία των απόγονων των βανδάλων. Κυκλοφορεί και διανέμεται δωρεάν κάθε μήνα. Η έκδοση αυτή είναι ανοιχτή σε όποιον και όποιαν θέλει (με ένα μικρό κείμενο, με ένα σκίτσο, με μία φωτογραφία, με δυό λέξεις...) να μιλήσει, να ειρωνευτεί ή να ουρλιάξει για όσα συμβαίνουν γύρω, νευρικά, ανταγωνιστικά, εχθρικά, αντιλεξικά...

Διεύθυνση επικοινωνίας: Τ.Θ. 31265, 10035 Αθήνα

Οι λέξεις έχουν χάσει το νόημά τους; Ή μήπως οι λέξεις έχουν αποκτήσει καινούργιες σημασίες; Κι αν συμβαίνει αυτό το τελευταίο, ποιοί και πώς φτιάχνουν την σημασία, το νόημα, όχι μόνο αυτών που λέμε αλλά και όσων καθημερινά κάνουμε; Είμαστε εμείς οι ίδιοι δημιουργοί της ζωής μας, ή μήπως μας αναγκάζουν να συμβιβαζόμαστε με μία "πραγματικότητα" που δεν διαλέξαμε;

Το αντι-λεξικό της καθημερινής ζωής είναι μία αυθαδική απόφαση να δώσουμε ένα περιεχόμενο στις λέξεις, και μ' αυτόν τον τρόπο ένα περιεχόμενο στη καθημερινή μας ζωή... **αλλά όχι ένα οποιοδήποτε περιεχόμενο.** Θέλουμε την χειραφέτηση από τις σημασίες που δημιουργούν οι εξουσίες - όλες οι εξουσίες. Θέλουμε τη συνεννόηση και την αλληλεγγύη ανάμεσα σε όσους αγωνίζονται γι' αυτήν τη χειραφέτηση. Θέλουμε να εννοήσουμε την καθημερινή μας ζωή με τους τρόπους που ταιριάζουν στην επιθυμία της ελευθερίας. Θέλουμε να μιλήσουμε και να πράξουμε έξω και ενάντια στην χειραγώγηση και την αλλοτρίωσή μας. Αποφασιστικά και "άγρια". Ενάντια σε κάθε αφέντη. Ενάντια σε κάθε θεό.

Θέλουμε να ξαναβρούμε τα λόγια και τις πράξεις της απελευθέρωσής μας. Δεν θέλουμε κάτι. Θέλουμε τα πάντα.

Δεν τα θέλουμε για τη πάρτη μας. Τα θέλουμε για όλους.

ΕΜΠΑΡΓΚΟ
ΕΜΠΑΡΓΚΟ
ΕΜΠΑΡΓΚΟ

Μπροστά σε αυτή την εθνικοπατριωτική υστερία, και κοιτάζοντας αυτά τα γκάλοπ που βγάλανε ένα ποσοστό γύρω στο 80% υπέρ του εμπάργκο καυσίμων, σκεφτόμουν ποιές θα ήταν οι επιπτώσεις ενός αντίστοιχου εμπάργκο στην Ελλάδα μας.

Και κάποια στιγμή έβαλα τα γέλια.

Φανταζόμουν τα μούτρα όλων αυτών με τα καινούργια αυτοκίνητα.

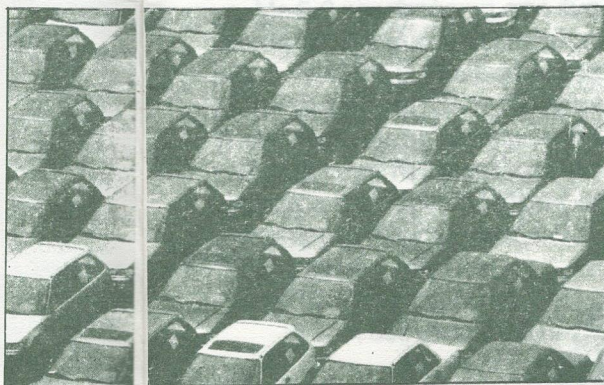
Ξέρετε αυτά τα καταλύτικα, τα γεμάτα "αισθησιακές" καμπύλες, με τα φιμέ τζάμια, τους αυτόματους μηχανισμούς για να ανοίγουν τα παράθυρα, τα τνίντζινταλ ταμπλό με τις ενδείξεις, τα cd κασετόφωνα, τις κυρίλε ταπετσαρίες τα μεταλλικά χρώματα και όλα τα υπόλοιπα που διαθέτει ένα αυτοκίνητο νέας τεχνολογίας.

Διάφοροι τύποι θα προσπαθούσαν να εξοικονομήσουν ένα λίτρο βενζίνη, πληρώνοντας όσο-όσο στην "μαύρη", απλώς για να βάλουν μπροστά την μηχανή. Θα καθόντουσαν μέσα, και με αναμένη την μηχανή και κλειστά μάτια, θα αφηνόντουσαν στις φαντασιώσεις τους. Θα έβλεπαν ότι ταξιδεύουν, ότι σκάνε έξω από τα bag και τα σκυλάδικα και τους κοιτάνε όλοι, ότι έχουν δίπλα τους κάποιο τοπ-μόντελ, ξέρετε όλες αυτές τις ψευδαισθήσεις που πουλάνε στις διαφημίσεις μαζί με ένα αυτοκίνητο.

Αλλά τις περισσότερες ώρες η πόλη θα έμοιαζε με μία ανοιχτή έκθεση αυτοκινήτων. Οπου οι ιδιοκτήτες-υπάλληλοι, με υπερβάλλοντα ζήλο θα έπλεναν και θα ξεσκόνιζαν συνέχεια την "ακίνητη" πλέον περιουσία τους. Γιατί τότε θα είναι φανερό ότι η "αξία" του δεν βρίσκεται στην χρήση του αλλά στην κατοχή του. Γιατί μέσα από την κατοχή του περνάει η κοινωνική καταξίωση.

Και η καλύτερη πλάκα που θα μπορούσες να τους κάνεις είναι να πηγαίνεις και να τα πειράζεις, για να αρχίζουν να χτυπάνε οι συναγερμοί. Και σημénος σε μία γωνιά να κοιτάς αλαφιασμένους και πανικόβλητους τους ιδιοκτήτες τους να τρέχουν να δουν αν τους το κλέβουν. Κι ας ξέρουν ότι δεν υπάρχει βενζίνη ούτε για δείγμα.

Γιατί οι ψευδαισθήσεις της κοινωνικής καταξίωσης που δημιουργεί το αίσθημα της ιδιοκτησίας και της κατανάλωσης είναι ποιο δυνατά από την αθλιότητα της καθημερινότητας.

VIVA

ΚΡΕΨΙΑ

ΦΑΞΕ ΤΟΥΣ
ΠΤΟΥΔΙΟΥΣ

ΔΕΝ ΘΑ ΜΟΙΡΑΘΟΥΜΕ

ΘΑ ΜΟΙΡΑΘΟΥΜΕ

ΣΥΛΛΥΛΙΑ

ΑΥΡΙΟ

ΕΔΩ

Μίντο

ΑΝΤΙΣΤΑΣ

ΜΕΣΑ

ΕΞΑΓΙΚΗΣ

ΕΞΑΓΙΚΗΣ

ΕΞΑΓΙΚΗΣ

ΕΞΑΓΙΚΗΣ

ΕΞΑΓΙΚΗΣ

Αυτά που σκεφτόμαστε δεν υπάρχουν. Δεν υπάρχουν στην κοινωνία μέχρι να τα εκφράσουμε. Με 5-6 κατοστάρικα από ένα χρωματοπωλείο, ένα σπρέι ή ένα κουτί μπογιά μας "λύνουν" τα χέρια. Αν τα Μ.Μ.Ε. θεωρούν ότι λύνουν το πρόβλημα της έκφρασης και της επικοινωνίας για μας, αν γι' αυτούς έκφραση κι επικοινωνία είναι το μέγαρο της μουσικής, τα σκυλάδικα, τα rock clubs, η διαφήμιση κι οι εταιρείες δίσκων, ας γίνουν χώροι έκφρασης της μούρλας μας οι λευκοί -και όχι μόνο- τοίχοι της μητρόπολης.

Η δική μας έκφραση

Η δική μας τρέλλα

Με τους δικούς μας τρόπους

Εν έτει 1994:

ΛΥΚΕΙΑΡΧΗΣ: Η στάση σου με την συμμαθήτριά σου είναι προκλητικότατη.

(εγώ): Τί εννοείτε; (και καλά δεν ξέρω).

ΛΥΚΕΙΑΡΧΗΣ: Ξέρεις πολύ καλά τί εννοώ κωλοπαίδι. Αυτό απαγορεύεται στο χώρο του σχολείου. Κανονικά θα 'πρεπε να φύγεις απ' το σχολείο. Είσαστε πολύ μικροί. Γι' αυτό θα 'πρεπε να πάρεις εσύ το δρόμο σου και κείνη το δικό της. Αλλά θα κάνω μια τελευταία υποχώρηση με την προϋπόθεση να μην σας ξαναδώ μαζί στο σχολείο.

(εγώ): Δηλαδή να μην βρισκόμαστε καθόλου μαζί;

ΛΥΚΕΙΑΡΧΗΣ: Ακριβώς!

(εγώ εδώ αρχίζω και τα παίρνω): Δηλαδή αν της συμπεριφέρομαι όπως ακριβώς στις άλλες συμμαθήτριάς μου;

ΛΥΚΕΙΑΡΧΗΣ: Εντάξει. Αλλά αν ξαναδώ προκλητική και τολμηρή (εδώ με κούφανε) συμπεριφορά, θα κληθεί ο κηδεμόνας σου για να φύγεις απ' το σχολείο.

Εντάξει;

(εγώ): Εντάξει.

ΛΥΚΕΙΑΡΧΗΣ: Άντε στο μάθημά σου τώρα.

Σ'αγαπώ (όχι το λύκο, βούρλο,
εσένα εννοώ)
Σε λατρεύω.

ΟΙΕΝΟΦΟΚ

ΟΙΕΝΟΦΟΚ

ΟΙ ΠΑΡΕΛΑΣΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΥΓΤΕΙΝΕΣ

Πειθαρχημένοι, κάτω από τις διαταγές του γυμναστή ή του επιλοχία... στη σειρά, στη γραμμή, ανθρωπόμορφα ρομπότ που κάνουν με τον καλύτερο δυνατό συγχρονισμό τις ίδιες, μηχανικές κινήσεις... εν δυό εν δυό... με το μυαλό να αντηχεί την μονοτονία των προσαγμάτων, με την καρδιά γεμάτη με την ψεύτικη ικανοποίηση της ακρίβειας των κινήσεων, με το βλέμμα άδειο... με το σώμα άκαμπτο, αναίσθητο, κάτω απ' τη στολή... εν δυό εν δυό... μπροστά από τις αρχές, μπροστά στους "επίσημους", και τώρα μπροστά στους ανεπίσημους που χειροκροτούν την ανθρώπινη μηχανή... εν δυό εν δυό... ταρταντζούμ ταρταντζούμ...

Η παρέλαση είναι μιά από τις πιό καθαρές, και γι' αυτό τις πιό πρόστυχες εκφράσεις της εξουσίας. Έχει σαν ιδανικό της την πιό απάνθρωπη εφεύρεση, τον στρατό. Και καθώς η παρέλαση είναι εφαρμογή της στρατιωτικής πειθαρχίας και της μιλιταριστικής αθλιότητας πολύ πιό έξω από τους στρατώνες, είναι το αγαπημένο θέαμα κάθε αφέντη. Γιατί επιβεβαιώνει πανηγυρικά πως οι άνθρωποι μπορούν να γίνουν πιστά αντίγραφα μιάς νευρόσπαστης, υποταγμένης, τέλεια ελεγχόμενης σε κάθε της κίνηση φιγούρας. Η παρέλαση αυτό θέλει να δείξει: πως η εξουσία μπορεί να κάνει τον καθένα μιά κουνίδα, χωρίς σκέψεις, χωρίς αισθήματα, εξάρτημα και ανταλλακτικό στις μηχανές της.

Η παρέλαση είναι μιά διαφήμιση του φασισμού. Εκθιάζει την διανοητική και την συναισθηματική κενότητα και την υποταγή... και με αυτά τα υλικά φτιάχνει την "φαντασμαγορική γεωμετρία" των τριάδων, των πεντάδων, των σειρών..

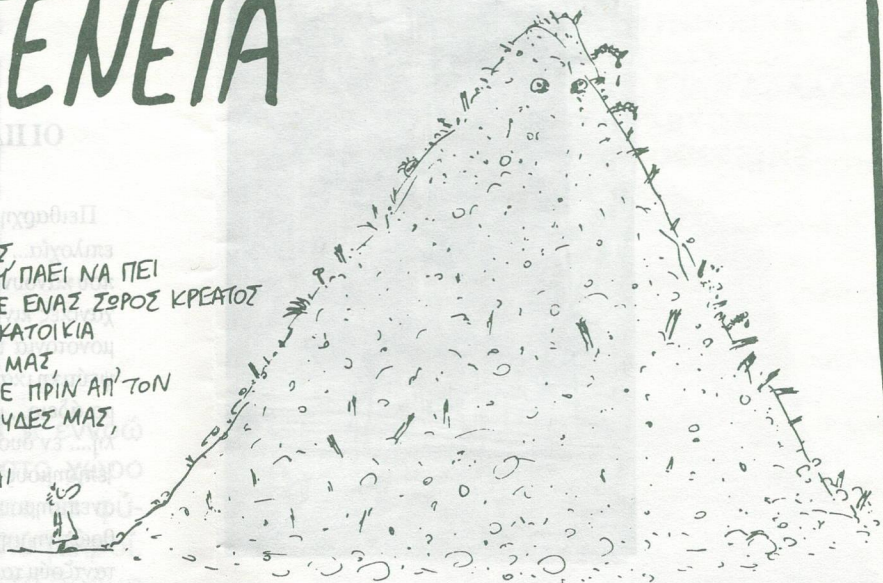
Γι' αυτό

ΜΗ ΜΠΑΙΝΕΙΣ ΣΤΗ ΓΡΑΜΜΗ

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

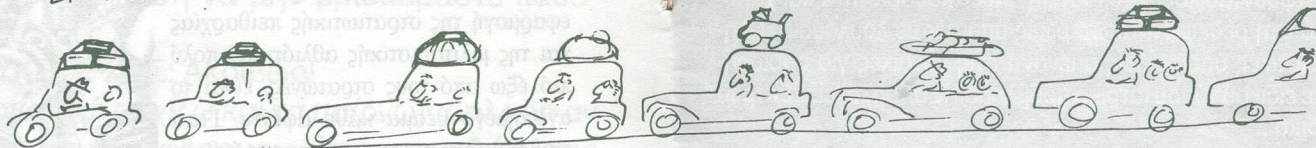
Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΙ
ΤΟ ΠΟΛΥ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ.

ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ,
ΔΗΛΑΔΗ ΚΑΠΟΥ 1.000.000 ΧΡΟΝΙΑ, ΠΟΥ ΠΑΕΙ ΝΑ ΠΕΙ
50.000 ΓΕΝΙΕΣ ΠΕΡΙΠΟΥ, ΧΡΕΙΑΣΤΗΚΕ ΕΝΑΣ ΣΩΡΟΣ ΚΡΕΑΤΟΣ
ΨΗΛΟΣ ΟΣΟ ΜΙΑ ΠΕΝΤΑΔΕΚΑΧΕΙΛΗ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑ
ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΝΝΗΘΕΙ Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΑΠΟ ΜΑΣ,
ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΟΥΜΕ ΟΤΙ ΥΠΗΡΧΕ ΠΡΙΝ ΑΠ' ΤΟΝ
ΑΝΘΡΩΠΟ, ΤΟΥΣ ΠΡΩΤΟΓΟΝΟΥΣ ΠΑΠΟΥΔΕΣ ΜΑΣ,
ΤΙΣ ΣΑΥΡΕΣ, ΤΑ ΨΑΡΙΑ Κ.Λ.Π.
ΑΛΛΑ ΚΑΝΕΝΑΣ ΔΕΝ ΤΑ ΣΚΕΦΤΕΤΑΙ
ΑΥΤΑ.

ΓΕΝΙΚΑ ΗΘΗ:

ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ, ΟΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΣΥΝΑΝΤΙΟΝΤΑΙ ΕΛΑΧΙΣΤΑ, ΤΟ ΚΑΘΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΡΡΟΦΗΜΕΝΟ ΑΠ' ΤΙΣ ΔΙΚΕΣ ΤΟΥ, ΞΕΧΟΡΙΣΤΕΣ ΑΣΧΟΛΙΕΣ. ΣΥΝΗΘΩΣ ΣΥΝΑΝΤΙΟΝΤΑΙ ΜΟΝΟ ΣΤΑ ΓΟΥΝΚΕΝΤΣ
ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ, ΜΕΣΑ ΣΕ ΚΑΤΙ ΜΙΚΡΑ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΚΟΥΤΙΑ ΜΕ ΡΟΔΕΣ, ΤΟ ΕΝΑ ΠΙΣΩ ΑΠ' Τ' ΑΛΛΟ, ΠΟΥ ΚΑΤΑ
ΣΚΕΥΑΖΑΝ ΤΗΝ ΥΠΟΛΟΙΠΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

ΚΑΜΙΑ ΦΟΡΑ, ΚΑΠΟΙΟ ΑΠ' ΑΥΤΑ ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΚΟΥΤΙΑ,
ΑΦΗΝΕΙ ΝΑ ΦΑΝΕΙ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΤΕ
ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΠΩΣ Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙΤΑΙ:

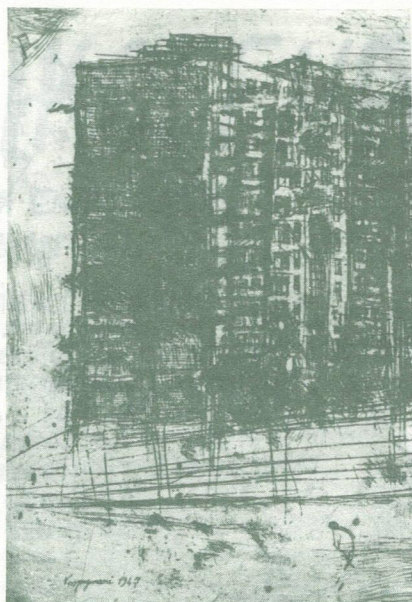
ΑΠΟ ΕΝΑΝ ΠΑΤΕΡΑ

ΜΙΑ ΜΗΤΕΡΑ

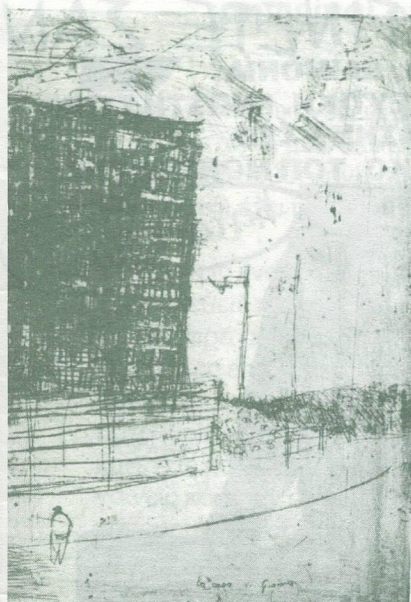
ΑΠΟ ΕΝΑ, ΔΥΟ Ή ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ
ΠΑΙΔΙΑ

ΛΕΝΕ ΠΩΣ ΟΛΑ ΤΑ
ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΧΟΥΝ ΤΟ
ΙΔΙΟ ΑΙΜΑ.

έκτρωση

ησρωτικές

"Μαιευτήριο Μητέρα", "Μαιευτήριο Αθηνών", "Μαιευτήριο Λητώ"...Μεγάλοι "ναοί της ιατρικής" ή αλλιώς έδρες μεγαλογιατρών-μετόχων της επιχείρησης. Χώροι που συνήθως προσπαθούν να αποπνέουν ατμόσφαιρα μεταξυ ξενοδοχείου και φαστφουντάδικου. Σχολαστική δόθεν καθαριότητα και χαμόγελα στη ρεσεψιόν. Εσωτερικές μπουτίκ με λουλούδια. Πληθωριστικές υποσχέσεις απέναντι στις γυναίκες για οποιοδήποτε ειδικού τύπου ιατρικό πρόβλημα τις απασχολεί...**Εκτρωσάδικο...**

Περιμένοντας στην ουρά για μιάν έκτρωση. Περιμένοντας να τελειώσει ο γιατρός την προηγούμενη για να κοιτάξει και τη δική μου υπόθεση. Περιμένοντας στην ουρά μαζί με άλλες γυναίκες κάπου στο δεύτερο ή τρίτο υπόγειο όπου κατέβηκα με τη συνοδεία νοσοκόμου.

"Φοβάσαι;" Μαζί με άλλες γυναίκες διαφόρων ηλικιών φοβισμένες κι αυτές, μόνες τους που αισθάνονται χαμένες. Στο πρόσωπο κλάματα και μύξες που εκνευρίζουν βέβαια το γιατρό γιατί πρέπει να τελειώνουμε γρήγορα -έχει πολύ δουλειά. Δεν είναι η πρώτη μου φορά, αλλά δε μπορώ να εξοικειωθώ ποτέ με την υπόθεση. Φοβάμαι πάντα την αναισθησία. Φοβάμαι πάντα μήπως δεν ξυπνήσω.

Δίνω το όνομα μου και το γράφουνε σ' ένα χοντρό βιβλίο μαζί με το όνομα του γιατρού. Είναι ένα μεγάλο χοντρό βιβλίο παράνομο, εφόσον κι οι εκτρώσεις βέβαια είναι ακόμα παράνομες, κάτι σαν τα "δεύτερα βιβλία" των εταιριών...έσοδα-έξοδα, τόσα για τους γυναικολόγους, τόσα για τους αναισθησιολόγους, τόσα για τις μαίες...Κάπως έτσι φαντάζομαι γίνεται η μοιρασιά στα φράγκα.Δίνω τα λεφτά. 70.000. "Πρέπει να σε συμπαθεί πολύ ο γιατρός, σου έκανε φτηνή τιμή".

Σ' ένα δωμάτιο βγάζω τα ρούχα μου και φοράω μιά ρόμπα.

Στο διάδρομο μεταφέρουν μιάν άλλη γυναίκα που δεν έχει ξυπνήσει ακόμα σε φορείο. Την αδειάζουν σ' ένα κρεβάτι. Από ένα άλλο δωμάτιο ακούγεται μιά άλλη γυναίκα να φωνάζει. Στην ουρά για τον καρδιολόγο. Η εξέταση διαρκεί δευτερόλεπτα. Χωρίς αναλυτικό ιστορικό, χωρίς πολλές ερωτήσεις για πιθανές αλλεργικού τύπου ευαισθησίες, χωρίς ακτινογραφία θώρακος, χωρίς έλεγχο ζαχάρου, χωρίς καρδιογράφημα. Ολική αναισθησία χωρίς καμμιάν εγγύηση αν θα ξυπνήσω. Πριν από τρία-τέσσερα χρόνια μιά κοπέλα 19 χρόνων πέθανε στην έκτρωση γιατί είχε προβλήματα καρδιάς, αλλά δεν το ήξερε, και βέβαια δεν της έκαναν καρδιογράφημα.

Περνάω στον κυρίως χώρο του εκτρωσάδικου μαζί με το γιατρό. Πολλά παραβάν, το ένα δίπλα στο άλλο, με τραβηγμένες κουρτίνες. Η μαζική βιομηχανία των εκτρώσεων, πολλά φράγκα. Νιώθω πως πηγαίνω στον πάγκο του χασάπη. Λέω στον αναισθησιολόγο ότι φοβάμαι την αναισθησία. "Μην ανησυχείς, θα σουβάλω μιά γερή δόση". Χοντρές πλάκες ο γιατρός. Με δένουνε στην καρέκλα. Το μέταλλο είναι παγωμένο. Κλάματα και μύξες. Μετράω: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7...

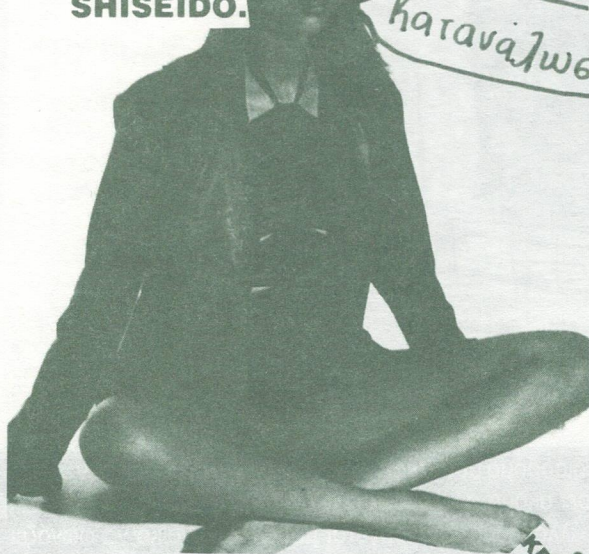
Εκτρωσάδικο: μιά διασταύρωση χασάπικου με εργοστάσιο...Έχουμε δικαίωμα να σταματάμε μιά ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη, έχουμε δικαίωμα να κάνουμε έκτρωση. Αλλά αυτοί (οι γιατροί, οι ιδιοκτήτες των κλινικών, όλο το συνάφι τους) δεν έχουν κανένα δικαίωμα να θησαυρίζουν από τα δικαιώματά μας.

Εκτρωσάδικο: μιά διασταύρωση εργοστάσιου με χασάπικο... Την ώρα που (πονώντας) προσπαθούμε να ορίσουμε το σώμα μας, ένας χασάπης μετράει γυναίκες, μετράει χιλιάδικα...

ΕΠΕΙΔΗ ΕΙΣΤΕ(?)

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΜΕΝΗ ΠΡΕΠΕΙ! ΝΑ ΓΙΝΕΤΕ ΣΑΝ

ΤΗΝ → ΔΕΙΚΙΝΗΤΗ, ΔΑΙΜΟΝΙΑ,
ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΗ. ΓΝΩΣΤΗ ΣΤΗΝ
ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΔΙΑΣΗΜΗ ΣΤΟ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΤΟΠ ΜΟΝΤΕΛ ΤΗΣ
SHISEIDO.

Γι' αυτό:

ΠΩΣ ΝΑ ΑΔΥΝΑΤΙΣΕΤΕ ΜΕ
ΜΑΓΙΑ ΜΠΙΡΑΣ

Η μόδα που ήθελε το
τζόγκινγκ στο παρασκήνιο
πέθανε.

Γιόγκα χθες,
σήμερα, αύριο, μια
και το '94 το επιβάλλει.

Η ΦΑΓΕ ΦΡΟΝΤΙΖΕΙ ΤΩΡΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

ΛΙΦΤΙΝΓΚ...

...μία λέξη που τα τελευταία
χρόνια είναι στην επικαιρό-
τητα (ας όφεται η επιθυμία
για αιώνια νεότητα)

ΦΥΣΙΚΟ LIFTING - ΧΩΡΙΣ ΝΥΣΤΕΡΙ

κορόιδα

Όποιος
αποκτήσει αυτό το
πρωτότυπο πουλόβερ, ένα
είναι σίγουρο: θα
διασκεδάσει πολύ. Έξι
χρήσεις, στη συσκευασία
του ενός. Μην το... πιείτε,
φορέστε το!

Πρόκειται για μια συλλογή
που σκοπό έχει να φέρει την
haute couture στα μέτρα (τα οι-
κονομικά, εννοούμε) όλων των
γυναικών.

Ευχαριστούμε που δουλεύετε για
ν' αγοράζετε τα προϊόντα μας γιατί
χωρίς εσάς - τις απελευθερωμένες
γυναίκες - δεν θα γινόμασταν πλουσιότεροι
(5 εβδ. φτωχότεροι)
Οι δικοί σας ... ΜΕΓΑΛΕΜΠΟΡΟΙ!

POK ROCK POK

μην είναι η πετσινιά;
μην είναι οι αρβύλες;
μην είναι οι δίσκοι και τα μαγαζιά;
μην είναι οι εταιρείες;

Ζεις με την οικογένεια σου συγκαταβατικά, ανα-
πτύσσοντας το μικροαστισμό σου. Παρασκευή και
Σάββατο, αφού η μάνα (σε ρόλο νοικοκυράς και
φροντιστή) έχει πλυμένα και σιδερωμένα τα ρούχα
σου...

... Ρίχνεις ένα τηλέφωνο και κανονίζεις τη βόλτα.

Δουλεύεις ή σε χαρτζιλικώνουν κι έτσι:

Σκάς φράγκα για εισιτήρια 3 με 5 χιλιάρικα σε
ιδιοκτήτες επιχειρήσεων [ρόδον κτλ.]

Ανέχεσαι το φασισμό του face control, παίρνεις
ποτό [το κλασσικό μπόμπα και πάνω από χιλιάρικο]
και έχεις και την ανάλογη εμφάνιση. Εκεί που πη-
γαίνεις κάθεσαι στον κύκλο γύρω απ' αυτούς που
χορεύουν ή είσαι μέσα σ' αυτόν. Και μη διανοηθείς
να μιλήσεις στον δίπλα -δε θα σε ακούσει.

Και εντάξει, δε δίνεις σημασία στους στίχους και
γουστάρεις το ρυθμό. Αλλά αν από την άλλη δίνεις
σημασία στους στίχους, μη δημιουργείς είδωλα
επαναστατικά. Γιατί αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι
στους δρόμους και πολύ αμφιβάλλω αν αυτά που
λένε τα χρησιμοποιούν στην καθημερινότητα τους
, αλλά μόνο επί σκηνής, μέσα στα studio και στο
managment.

Όλη η παραπάνω συμπεριφορά μπορεί να σε
γεμίζει μ' ένα σωρό ψευδαισθήσεις, όμως καθό-
λου δεν σημαίνει ότι είσαι πραγματικά διαφορετι-
κός, μάγκας και πολύ περισσότερο επαναστάτης.
Και η ταύτιση της διασκεδάσης και της ευχαρί-
στησης με το μαγαζί-διασκεδάδικο βρωμάει για
σένα και κάνει ακόμη πιά πλούσιους τους επιχει-
ρηματίες.

Δε μιλάμε για καθαρότητα γιατί έτσι και αλλιώς
μέσα στα σκατά όλοι είμαστε. Αλλά παίζει ρόλο αν
γλείφεις τα σκατά και είσαι κι ευχαριστημένος, ή
αν απλά σκουπίζεσαι και ψάχνεις για εναλλακτι-
κές λύσεις.

Υ.Γ. Για να μην παρεξηγούμαστε: "όχι στη ροκ
καταναλώση" δε σημαίνει παίρνω τα βουνά και
φορώ προβιά. Γιατί όλοι ροκ ακούμε και πάμε σε
"πάρτυ ή συναυλίες". Όμως χρησιμοποίησε την
κρίση και τους όρους σου, χωρίς να γίνεσαι έρ-
μαιο της ροκ μόδας.

Δουλεύεις

σ' ένα εστιατόριο και σου λέει το αφεντικό:
"Πρέπει να συνεργαζόμαστε, για να λει-
τουργήσει (πιό παραγωγικά) στο μαγαζάκι
μας".

Έχοντας βέβαια συνείδηση της τάξης
σου, που είναι η εργατική, ξέρεις σίγουρα
ότι δεν είσαστε συνεργάτες γιατί απ' τη
δουλειά σου το αφεντικό έχει κέρδος 98%,
ενώ εσύ παίρνεις το υπόλοιπο 2% από τα
φράγκα. Και δεν πρόκειται για το "μαγαζάκι
σας", αλλά για την **επιχείρησή του**.

Αυτή είναι η μοντέρνα πρακτική των αφε-
ντικών, να συμπεριφέρονται και να μιλάνε
πιό οικεία στον εργάτη, έτσι ώστε να μην
του αφήνουν περιθώρια κόντρας, ελέγχο-
ντας τις αντιδράσεις του.

ΜΗ ΤΣΙΜΠΑΣ.

Μην αγχώνεσαι για τη δουλειά.

Μη "γλύφεις" τ' αφεντικό.

Μην αφήνεις ν' αναπτύσσεται ανταγωνι-
σμός ανάμεσα σε εργάτες.

Προσπάθησε να έχεις σχέσεις αλληλεγ-
γής με τους άλλους εργάτες.

Προσπάθησε να κλέβετε όλοι μαζί το αφε-
ντικό και να κάνετε σαμποτάζ, όποτε μπο-
ρείτε, στη δουλειά.

νερό

Ο πόλεμος για το νερό συνεχίζεται. Με σχεδιασμούς και "εκ-
στρατείες" μεγάλης κλίμακας, αλλά και με μικρές, τοπικές συ-
γκρούσεις.

Στο Πουρί, ένα χωριό του Πηλίου: οι κοντινές πηγές του
βουνού, απ' όπου οι Πουριώτες ποτίζουν τις καλλιέργειες τους,
μπήκαν στο μάτι του δήμου Βόλου. Όταν οι μπουλτόζες πλη-
σίασαν τις πηγές, τις σταμάτησαν. Και όταν τα MAT προσπά-
θησαν να βοηθήσουν την προέλαση της αστικοποίησης των
πηγών ρίχνοντας δακρυγόνα, οι Πουριώτες απάντησαν με τον
πιό σαφή και κατηγορηματικό τρόπο: με δυνάμεις. Αποτέλε-
σμα αυτής της σύγκρουσης ήταν η υποχώρηση των υδρο-επε-
κτατιστών... και η (μετά από καιρό και ρουφιανιά) σύλληψη
του νεαρού πουριώτη Πολυμέρου, που βρίσκεται προφυλακι-
σμένος για περισσότερους από 5 μήνες, έχοντας κάνει ήδη
μία απεργία πείνας.

Τα "έργα", δηλαδή οι προσπάθειες κατάκτησης των πηγών
του Πουριού από τον δήμο Βόλου έχουν σταματήσει, καθώς ο
βαρύς χειμώνας του Πηλίου δεν επέτρεπε "εκστρατείες".
Ομως με τον ερχομό της άνοιξης οι "αρχές" παραμονεύουν.
Αντίθετα, πολλοί Βολιώτες, αλλά και ομάδες από την Θεσσα-
λονίκη, την Αραβυσσό (όπου ένας παρόμοιος αγώνας των κα-
τοίκων πριν χρόνια ήταν νικηφόρος) και την Αθήνα συμπαρα-
στέκονται στους Πουριώτες, που βρίσκονται μετέωροι ωσό-
σο: ανάμεσα σε έναν αγώνα δίκαιο από την μιά, και στις πολι-
τικές, ιδεολογικές και κοινωνικές αντιλήψεις τους από την άλ-
λη, που δεν τους επιτρέπουν να γίνουν μόνιμα "αντικοινωνικά
στοιχεία".

Και πράγματι αυτή η όψη της σύγκρουσης είναι τό ίδιο σοβα-
ρή: η διαχείριση των "φυσικών αγαθών" -όπως π.χ. το νερό-
στο όνομα του "κοινού καλού" κρύβει πολύ περισσότερα από
όσα ομολογεί. Οι βιομηχανίες του Βόλου για παράδειγμα, και
τα κέρδη των ιδιοκτητών τους είναι ένα "κοινό καλό" που μπο-
ρεί να μετρηθεί με το "καλό" (δηλαδή το δίκαιο) των Πουριω-
τών; Και από την άλλη μεριά, αν οι Βολιώτες πίνουν λάσπη, ή
αγοράζουν εμφιαλωμένο νερό, τότε το "περί δικαίου" αίσθη-
μα των Πουριωτών είναι ικανοποιημένο;

Χωρίς αμφιβολία αγώνες σαν και αυτόν στο Πουρί αποκτάνε
ανατρεπική σημασία μόνο όταν ξεφεύγουν από την τοπική
(και τοπικίστικη) ιδιαιτερότητά τους. Και αυτό μπορεί να γίνει
αν υιοθετηθεί κοινή θέση: ούτε σταγόνα νερό για τους βιομη-
χανούς και τους λοιπούς αφέντες του Βόλου, αλλά και καμ-
μία ιδιοκτησία στο νερό (και όχι μόνο).

Γιατί στο πόλεμο για το νερό (και αυτό ισχύει σε κάθε πλευρά
του κοινωνικού ανταγωνισμού) η πραγματική διαχωριστική
γραμμή δεν βρίσκεται ανάμεσα σε ερίζοντες ιδιοκτήτες. Βρί-
σκεται στην άρνηση της ιδιοκτησίας σαν όρο της αντιπαλότη-
τας προς τους αφέντες.

Όταν το νερό γίνεται εμπόρευμα, όταν το νερό γίνεται
προνόμιο, όταν το νερό γίνεται αντικείμενο (ή μήπως μέ-
σο;) εκμετάλλευσης, αυτός είναι ο μόνος δρόμος για την
εκτροπή του "πολέμου για το νερό" από το μοντέλο ενός πο-
λέμου αλα Βοσνία-Ερζεγοβίνη....